

Treškārt, spriedumā ir pieļautas procesuālas kļūdas. Prasītājs pirmajā instancē apstrīdēja nevis to, kā Komisija ir interpretējusi Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta trešo ievilkumu, bet tikai to, kā tā šo tiesību normu ir piemērojusi faktiem. Tādējādi Vispārējā tiesa lēma *ultra vires*. Turklāt Vispārējā tiesa nedeva Komisijai iespēju paust savu viedokli par Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta jauno interpretāciju, kas pausta spriedumā, tādējādi pārkāpjot Komisijas tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu.

(¹) Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp., labojums – OV 2016, L 44, 20. lpp.).

(²) Tirgus ekonomikas režīms.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 4. decembrī Fortischem a.s. iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2019. gada 24. septembra spriedumu lietā T-121/15 Fortischem/Komisija

(Lieta C-890/19 P)

(2020/C 54/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Fortischem a.s. (pārstāvji: C. Arhold, Rechtsanwalt, P. Hodál, M. Staroň, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, AlzChem AG, iepriekš – AlzChem Trostberg GmbH, iepriekš – AlzChem Hart GmbH

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt apstrīdētā lēmuma (¹) 1. un 3.–5. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pirmais pamats – Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, proti, nepareizi interpretējusi un piemērojusi LESD 107. panta 1. punktu, 108. panta 2. punktu un Regulas (EK) Nr. 659/1999 (²) 14. panta 1. punktu, nosprieždama, ka šajā gadījumā atbalsta atgūšanas lēmums ir jāattiecinā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, neņemot vērā, ka par atbalsta saņēmēja aktīviem apelācijas sūdzības iesniedzējs bija samaksājis tirgus cenu.

Apelācijas sūdzības otrais pamats – Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nosprieždama, ka Komisijai nav pienākuma pierādīt, ka atbalsts ir ticis nodots, pārdodot aktīvus apelācijas sūdzības iesniedzējam par summu, kas ir zemāka nekā tirgus cena.

Apelācijas sūdzības trešais pamats – Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu vai arī sagrozījusi faktus, neņemdam vērā vairākus (praktiski neatspēkojamus) pieņēmumus, kuri norāda, ka par aktīviem ir tikusi samaksāta tirgus cena.

Apelācijas sūdzības ceturtais pamats – Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nepareizi interpretējama kritēriju “darījuma apjoms” un “darījuma ekonomiskā loģika” jēdzienus, lai pierādītu saimniecisko pēctecību.

Apelācijas sūdzības piektais pamats – Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, piekrizdama, ka secinājumu par saimnieciskās pēctecības esamību Komisija varēja izdarīt, balstoties tikai uz diviem noteiktajiem kritērijiem, lai gan visi pārējie kritēriji ir liecinājuši, ka saimnieciskās pēctecības nav bijis.

Apelācijas sūdzības sestais pamats – Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nepareizi interpretējama un nepareizi piemērojama attiecīgās tiesību akta normas, ar kurām ir aizliegta kolektīvā atļaušana, un juridiski nepareizi kvalificējusi faktus, secinājama, ka kolektīvās atļaušanas aizliegums ir uzskatāms nevis par faktisku trūkumu, kas ir izpaudies kā papildu izmaksas, bet gan par NCHZ priekšrocību, un tādējādi nesamazinājama apgalvotā valsts atbalsta summu proporcionāli papildu izmaksām.

Apelācijas sūdzības septītais pamats – Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, apstrīdētā lēmuma pamatojumu aizstājama ar savu pamatojumu, jo Komisija nebija sniegusi nekādus argumentus vai paskaidrojusi, kā kolektīvās atļaušanas aizliegums ir uzskatāms par NCHZ priekšrocību.

(¹) Komisijas Lēmums (ES) 2015/1826 (2014. gada 15. oktobris) par valsts atbalstu SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), ko Slovākija sniegusi NCHZ (OV 2015, L 269, 71. lpp.).

(²) Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 4. decembrī iesniedza Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Polija) – A./Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Lieta C-895/19)

(2020/C 54/44)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Pamatlietas puses

Prasītāja: A.

Atbildētājs: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹) 167. pants, to aplūkojot kopā ar 178. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesību aktus, saskaņā ar kuriem tiesības atskaitīt priekšnodokli tajā pašā taksācijas periodā, kurā ir jāmaksā maksājamais nodoklis attiecībā uz darījumiem, kuri ir saistīti ar preču iegādi Kopienas iekšienē, var tikt īstenotas tikai ar nosacījumu, ka maksājamais nodoklis par šādiem darījumiem tiek uzrādīts attiecīgā nodokļu deklarācijā, kas iesniegta prekluzīvā termiņā (Polijā 3 mēneši), skaitot pēc tā mēneša beigām, kurā ir radies pienākums maksāt nodokli par iegādātām precēm un pakalpojumiem?

(¹) OV 2006, L 347, 1. lpp.